

Není nad to, udělat dobrý byznys. Princip je jednoduchý. Uděláte si průzkum trhu a rozhodnete se v něčem podnikat. Nejdůležitější není, aby vaše zboží bylo bezchybné, musíte však přesvědčit lidi, že to, co nabízíte, je to nejlepší, protože když si to koupí, budou šťastní!

Štěstí, to je obchod, ve kterém peníze nehrají roli... a někdy ani zdravý rozum. Svůj produkt dobře zabalit a lidé začnou kupovat. V příbalových letáčích sice stojí, že výrobek má i vedlejší účinky, ale co bychom neobětovali pro štěstí. Pro případ, že se negativní vedlejší účinky projeví, je ve vašem portfoliu (podnikatelské sestavě) další firma (jiného jména – samozřejmě), která nabízí jiný produkt, odstraňující nežádoucí účinky toho předchozího. Na závěr chybí už jen příspěvek na dobročinný účel – nejlépe nějaký běh proti nemoci (kterou způsobuje jako vedlejší produkt tvůj výrobek č. 1 a na níž vydělává tvůj výrobek 2), čímž si uděláš reklamu a snížíš základ daně. A vyděláš hned třikrát. Tomu říkám perpetuum mobile na zisk!

vypadne z rukou nejpozději v okamžiku smrti, kdy své bohatství zanecháš jiným a s sebou si ho na věčnost nevezmeš.

Nabídnou ti obchod lepší. Na začátek nepotřebuješ žádný kapitál, v zásadě je úplně jedno, v čem podnikáš – co děláš. Můžeš klidně studovat nebo hrát fotbal, být na výletě, nebo stloukat králíkárnou. Není třeba

Přečtytračit druhého, vydělat na lidské hlouposti, ješitnosti a v poslední touze po něčem, co žádný výrobek dát nemůže. Lze považovat za štěstí to, co mizí v prchavém okamžiku? I kdybys takto vydělal stokrát, má to krom morálního i jeden praktický háček. Celá tvá chytrkost a šikovnost ti

přesvědčovat lidi o tom, že jsi nejlepší, aby od tebe kupovali. Stačí se ráno postavit do služby před Hospodina, říci, že to, co budeš dělat, chceš, aby bylo to nejlepší (postaru se tomuto postojí říká modlitba) a potom s úsměvem vyrazit do boje (do podnikání). Budeš-li důsledný, lidé budou sami přicházet a ptát se „Jak to mladý muži děláte...?“ a ty se nemusíš bát konkurence a prostě jim řekneš, jak na to (sloužit Hospodinu). Něco přitom pokazíš, tvá činnost vyvolá negativní vedlejší účinky v důsledku tvé slabosti a charakterových vad? Nasadíš produkt č. 2 – prosbu o odpuštění a lítost spojenou s cestou do zvědnice. Získáš tak zpět přátele a pro duši pokoj. Ale největší zisk, to je milost Boží – jediná měna platící za hranici života a smrti. V okamžiku smrti směnitelná má hodnotu světla věčné slávy. Asi nemusím říkat, že reklamu tady na zemi v podobě zázraků a svatých obrázků už potřebovat nebudeš. Pokud do toho půjdeš naplno, stokrát víc vyděláš a je tu jistý bonus plus... (Mt 19, 29).

Čas tak pro nás nemá hodnotu peněz (time is money), čas je sláva Boží, čas má pro nás hodnotu věčnosti. Pilně studuj... a při obchodu se štěstím použij rozum!

Foto: Warakorn, Rawpixel - Dollarphtoclub.com

Kdo je pravý přítel?

Kluci ve škole mají na FB spousty přátel, někteří i 200, já mám jen 30 lidí, ty které opravdu znám. Může někdo mít tolik skutečných přátel? Jirka, 14 let

Ahoj Jirko,

nedávno jsem byl pozván mezi mládež, abych s nimi otevřel téma „život na sociálních sítích“, tedy téma virtuální reality. Položil jsem si otázku: Může být vlastně virtuální realita realitou? S přátelstvím to totiž souvisí. Kolik přátel mám na facebooku, na signálech nebo ještě nevím kde všude..? Splňují facebookoví přátelé charakteristiky přátelství? Kdysi jsem slyšel, že slovo přítel vlastně znamená „při-těle“, tedy někdo, kdo je mi blízko, kdo jde po mém boku, kdo se mnou sdílí radosti i bolesti. A to virtuální přítel nemůže. Přítel se neschová za nějakým nickem nebo avatarem. Přítel nemůže být dvojjaký – „dva-jaký“. Přítel znám a on je stálý, roste se mnou. Nakonec přítel můžeme mít jen několik. Kdo tvrdí, že jich má tisíce, není, co je přátelství, nebo si vymýšlí. Raději používám slova jako známý nebo kamarád. O přátelství nemluví, ale snažím se ho žít! O přátelství bylo napsáno mnoho knih, článků od moudrých lidí. Bylo vysloveno mnoho překrásných slov a věřím, že kolem sebe máme přátele, kteří nás inspirují svá přátelství roky a roky budovat.

otec Petr Šabaka, vojenský kaplan

Foto: Dollarphtoclub

DENNÍ ŘÁD V SEMINÁŘI

Když někomu říkám, co je seminář, přirovnávám ho k vojně, jen s volnějším režimem a prázdninami. Na rozdíl od vojny je seminář 6 let a na tvrdo ;)! Komu dělá problémy ranní vstávání, má to v semináři těžké. Navíc první bod programu je rozjímání, kdy je v kapli úplné ticho. To se člověk musí držet, aby neusnul. Nejednou se stalo, že spolubratři vypadla Bible z ruky, když usínal, nebo se začne ozývat pochřupávání. I bohoslovec je jenom člověk :o).

Výhodou je, že vše máme k dispozici v jedné budově. Kaple se nachází v krásné kopuli. Když se někdo večer v kapli modlí, je takto nádherně vidět. Nevýhodou je, že v létě je zde velké vedro a v zimě zima, ale myslíme na nás i s topením, proto tu nezmrzneme ani v zimě. V kapli se scházíme na všechny společné modlitby.

Fakulta

Dokonce i do školy můžeme chodit jen tak v pantoflích, protože Katolická teologická fakulta se nachází také přímo v budově semináře. Na fakultě je nás na denním studiu katolické teologie asi 80 studentů, jsou to především bohoslovci, řeholníci a i několik laiků a laiček ;). Dále je zde možnost studovat teologii dálkově, této nabídce využívají především pracující věřící, kteří si chtějí rozšířit své vzdělání. Také zde studuje na denním studiu hodně lidí, především děvčata, obor dějiny křesťanského umění. Převážně jsou to nevěřící mladí lidé, kteří mají možnost se takto poprvé setkat s vírou, s náboženstvím. Držte nám palce, ať se nám s Boží pomocí daří je oslovit ;)! Katolickou teologickou fakultu studenti navštěvují pět let, po absolvování získávají titul Magistr teologie. Stejnou dobu pobýváme také v semináři.

Opoledne už záleží na nás, jak naložíme s časem. Tuto část dne mám obzvláště rád ;)! Bohužel často musíme být právě ve škole, nebo chť nechtě je třeba se na pokoji učit. Můžeme si vyřídit e-mail, něco ve městě, s někým se setkat, jít si zasportovat apod. V pátek se snažíme chodit na fotbal nebo florbal.

Večery máme pestré. I o víkendech míváme většinou panem rektorem naplánovaný režim a program. Domů se dostaneme na víkend na podzim, pak na delší dobu na Vánoce. Pokud máme hotové zkoušky, i ve zkuškovém období, na Velikonoce a v létě, kdy plníme i povinné praxe – většinou cca 6 týdnů.

Kamarádi, 19. září nám začíná nový rok. Mně, dá-li Pán, již poslední. Pamatujme navzájem na sebe ve svých modlitbách.

Jenda Lukeš, bohoslovec 5. ročníku

Fotograf: Metoděj Lajčák, Anna Stárková